

Rembrandt (1995)

"Als het lekker weer is, en ik ben onderweg, dan stop ik effetjes en ga ik rustig op een bankje zitten. Een beetje uitpuffen,

Dit is een goeie plek, ja. Natuurlijk, je raakt er ook wel zón opkomt, langs het eerste strandje, dat is altijd een heel mooi aan gewend. Maar het is niet dat ik het hier ooit zou willen inruilen voor een huisje in de stad.

uitkijken over het Nieuwe Meer. Bijvoorbeeld 's ochtends, als de zon opkomt, langs het eerste strandje, dat is altijd een heel mooi gezicht, elke ochtend weer een beetje anders. Heel even chillen en dan gewoon weer doorfietsen.

Eerst was het hier industriëler, wat ruiger en dat vond ik mooier. Dat ruige reflecteert de tijd dat het allemaal wat socialer was hier. Ik snap wel waarom ze het professioneler aanpakken. Natuurlijk zou het goed zijn als de Nieuw en Meer een erkend kunstenaarsterrein was met professionele ateliers, met centrale verwarming en eigen wifi-kanalen.

Op deze foto dat ik op de bank lig in mijn huisje was ik net vijftien. (2010)

Ze hebben nu meer regels, ze zijn strikter en duidelijker.

Als ateliers meer dan als vrijplaats.

Maar er mist wat, ik heb toch het gevoel dat het terrein vroeger meer een eenheid was. Buitenspelen heb ik heel veel gedaan, elke dag uren achter elkaar, non stop. Met Tom heb ik een hele spectaculaire reeks boomhutten gehad. Op een gegeven moment maakten we er ook echt bouwprojecten van.

We zwierven rond als avonturiers en dan opeens: Bam, ontdekten we een boomstronk die over het water heen kronkelde. Als we er dan met een paar vrienden overheen liepen, viel er een in het water. En de ateliers natuurlijk, overal waar je binnen kwam, zag het er anders uit. Iedereen had een ander soort indeling, een heel ander soort huis, dat leek allemaal niet op elkaar. Het was alsof je de hele tijd een kleine nieuwe wereld binnenstapte."

Een beetje back to basics, maar dan wel het moderne leven. Dat vind ik mooi.

Vlnr: Rembrandt, Maya, Lotus en vriend op het voorterrein. (2004)